

OSTRAVAN.CZ

1. Konverzační jednohubka Pravda po zásluze boduje na scéně ostravské Dvanáctky

16.03.2024 ostravan.cz - Evelína Vaněk Síčová

Odkaz na originál

Klíčová slova: 12 (2); Divadla (2); Divadlo (2); moravskoslezské; moravskoslezského; Národní; Národního; Ostravě

Vojtěch Štěpánek se řadí mezi režiséry, jejichž práce je vždy precizní, dotažená do sebemenšího detailu a vykazuje znaky dokonalého divadelního řemesla. Má cit vytáhnout z předlohy maximum, a tak není překvapením, že ani tato recenze se nevyhne kladnému hodnocení. Divadelní hra Pravda patří mezi hojně hrané kusy. Náhoda tomu chtěla, že stejný titul jsem recenzovala téměř před rokem pod záštitou Slezského divadla. Pokud si mohu dovolit malé srovnání, tak vše, co jsem v opavské verzi v režii Jiřího Seydlera rozporovala, jsem s úlevou v té ostravské postrádala.

Pokud patříte mezi diváky, kteří hledají něco svižného a veselého, tato inscenace je přesně pro vás. Půldruhé hodiny budete svědky smršťe dialogů, které ač místy mají opakující se tendenci, jasně vedou ke kýžené pointě. První smích přichází po nevinné větě Nevidělas moje ponožky? a končí posledním objetím. Florian Zeller má jasný tah na branku a načasování je pro tuto inscenaci bezesporu velmi důležitým prvkem. Tempo celého představení je živelné a nenechává diváka vydechnout.

Martin Dědoch a Aneta Kaluža Klimešová. (Foto: Martin Kusyn)

Martin Dědoch, který vše táhne na svých bedrech a ze scény se nehne, dostává na malé scéně velkou hereckou příležitost, kterou využívá na maximum. Michela, jenž se ztrácí ve změti lži, pravd a mystifikací, hraje vyvrážený herec, jenž si je vědom svých možností a limitů, které pevně drží v otěžích. Ačkoliv je Michel rozporuplná postava, nejde se ubránit sympatiím, které mu právě Martin Dědoch propůjčuje.

Martin Dědoch a Aneta Kaluža Klimešová. (Foto: Martin Kusyn)

Manželku Laurence mu zde hraje Aneta Kaluža Klimešová. Představuje věcnou, pragmatickou ženu zahalenou baldachýnem lži. Ačkoli Pravda není přehnaně filozofická sonda do manželského života, jednotlivé postavy v sobě nesou různorodé archetypy manželů. Aneta Kaluža Klimešová coby Laurence představuje veškerou tíhu manželské "pravdy", kterou musí upravovat, aby její manželství bylo provozuschopné. Klid, který v sobě má, se snoubí s elegancí a šarmem herečky.

Martin Dědoch a Kamila Janovičová. (Foto: Martin Kusyn)

V kontrastu k Laurence stojí nevyrovnaná, vášnivá Alice, manželka Paula, nejlepšího přítele Michela. Kamile Janovičové v roli rozpolcené ženy, která touží stejně po lásce i po pravdě, sluší jak velká jeviště, tak i komorní scény. Na Kamile Janovičové jsou velmi silné detaily hereckého projevu, kdy si pohrává s mimikou, hlasem, gesty a perfektně umí načasovat situační humor. Její vášnivější projevy mají blíž k přehrávání, což je v jejím podání zbytečné.

Druhou dvojici doplňuje manžel Paul, jež hraje Vojtěch Johaník. Role Paula sice nemá tolik prostoru jako u ostatních aktérů, na dramatický závěr má však významný vliv. Vojtěch Johaník nesoupeří s Martinem Dědochem o humoristu roku, naopak je až děsivě rozvážný a jeho přínos k vtipným situacím spočívá v jemných a nečekaných gestech.

Vojtěch Johaník a Martin Dědoch. (Foto: Martin Kusyn)

Velmi komplexně se v inscenaci pracuje s kostýmy a scénou. Obě tvůrčí složky má na starosti Hana Kelar Knotková, která oblékla herce do slušivých moderních kostýmků a obleků. Jednotlivé etudy se proměňují za pomoci ztlumení světla, výměny herců tak nenarušují klokotající představení. Z každé scénky na jevišti zůstávají různé předměty, které neruší další vývoj, nenápadně odkazují na prolínající se vztahy a místy slouží na dotažení humorné situace.

Scéna je poměrně minimalistická, na jevišti jsou tři různě nasměrovaná hranatá křesla, jež působí jako rozdělená sedačka, samostatné ostrůvky, tiší svědkové partnerských rozprav. Pěkným detailem jsou lampa a závěsy v pozadí, které zmírňují prázdnotu, která se ukrývá za pravdou.

Martin Dědoch. (Foto: Martin Kusyn)

Nenápadnou složkou inscenace je hudební doprovod. Netradičně zde nehrají moderní burácivé tóny, ale jemné akustické bubnování Jana Krompolce. Kromě jediné scény, kdy mě to osobně rušilo v rámci dramatické situace, považuji tento tvůrčí nápad za velmi zdařilý.

Inscenační počín Pravda tvůrčího tandemu Vojtěch Štěpánek/Pavel Gejguš na scéně **Divadla 12 Národního divadla moravskoslezského** považuji za příjemnou jednohubku, kterou si jistě vychutnáte také.

*

Florian Zeller: Pravda. Překlad: Michal Zahálka. Dramaturgie: Pavel Gejguš. Scéna a kostýmy: Hana Kelar Knotková. Režie: Vojtěch Štěpánek. **Divadlo 12, Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě**. Recenze je psaná z premiéry uvedené v pátek 15. března 2024.

URL | <https://www.ostravan.cz/84041/konverzacni-jednohubka-pravda-po-zasluzeboduje-na-scene-ostravske-dvanactky/>

« zpět na začátek

[Úvod Divadlo](#) Konverzační jednohubka Pravda po zásluze boduje na scéně ostravské Dvanáctky

Konverzační jednohubka Pravda po zásluze boduje na scéně ostravské Dvanáctky

16.3.2024 12:16 [Evelína Vaněk Síčová](#) [Divadlo](#) [Recenze](#)

Jednoaktová hra Floriana Zellerera Pravda v českém překladu Michala Zahálky zosobňuje moderní aktuální divadelní text plný humorných situací a absurdních zvrátů. V případě, že se podaří jeho inscenaci uchopit, jak se to v páteční premiéře povedlo tvůrčímu týmu pod režijním vedením Vojtěcha Štěpánka a v dramaturgii Pavla Gejguše, jedná se o čistou radost z divadla. Hru pro čtveřici herců můžete vidět v komorním prostoru ostravského Divadla 12, které násobí intimní pohled pod pokličku jedné(?) nenápadné nevěry.

[Zvětšit](#)

[obrázek](#)

Martin Dědouch a Kamila Janovičová.

Foto: Martin Kusyn

Vojtěch Štěpánek se řadí mezi režiséry, jejichž práce je vždy precizní, dotažená do sebemenšího detailu a vykazuje znaky dokonalého divadelního řemesla. Má cit vytáhnout z předlohy maximum, a tak není překvapením, že ani tato recenze se nevyhne kladnému hodnocení. Divadelní hra Pravda patří mezi hojně hrané kusy. Náhoda tomu chtěla, že stejný titul jsem recenzovala téměř před rokem pod záštitou Slezského divadla. Pokud si mohu dovolit malé srovnání, tak vše, co jsem v opavské verzi v režii Jiřího Seydlera rozporovala, jsem s úlevou v té ostravské postrádala.

Pokud patříte mezi diváky, kteří hledají něco svižného a veselého, tato inscenace je přesně pro vás. Půldruhé hodiny budete svědky smršťe dialogů, které ač místy mají opakující se tendenci, jasně vedou ke kýžené pointě. První smích přichází po nevinné větě Nevidělas moje ponožky? a končí posledním objetím. Florian Zeller má jasný tah na branku a načasování je pro tuto inscenaci bezesporu velmi důležitým prvkem. Tempo celého představení je živelné a nenechává diváka vydechnout.

Martin Dědoch a Aneta Kaluža Klimešová. (Foto: Martin Kusyn)

Martin Dědoch, který vše táhne na svých bedrech a ze scény se nehne, dostává na malé scéně velkou hereckou příležitost, kterou využívá na maximum. Michela, jenž se ztrácí ve změti lží, pravd a mystifikací, hraje vyzrálý herec, jenž si je vědom svých možností a limitů, které pevně drží v otěžích. Ačkoliv je Michel rozporuplná postava, nejde se ubránit sympatiím, které mu právě Martin Dědoch propůjčuje.

Martin Dědoch a Aneta Kaluža Klimešová. (Foto: Martin Kusyn)

Manželku Laurence mu zde hraje *Aneta Kaluža Klimešová*. Představuje věcnou, pragmatickou ženu zahalenou baldachýnem lži. Ačkoli Pravda není přehnaně filozofická sonda do manželského života, jednotlivé postavy v sobě nesou různorodé archetypy manželů. Aneta Kaluža Klimešová coby Laurence představuje veškerou tíhu manželské „pravdy“, kterou musí upravovat, aby její manželství bylo provozuschopné. Klid, který v sobě má, se snoubí s elegancí a šarmem herečky.

Martin Dědoch a Kamila Janovičová. (Foto: Martin Kusyn)

V kontrastu k Laurence stojí nevyrovnaná, vášnivá Alice, manželka Paula, nejlepšího přítele Michela. *Kamile Janovičové* v roli rozpolcené ženy, která touží stejně po lásce i po pravdě, sluší jak velká jeviště, tak i komorní scény. Na Kamile Janovičové jsou velmi silné detaily hereckého projevu, kdy si pohrává s mimikou, hlasem, gesty a perfektně umí načasovat situační humor. Její vášnivější projevy mají blíž k přehrávání, což je v jejím podání zbytečné.

Druhou dvojici doplňuje manžel Paul, jež hraje *Vojtěch Johaník*. Role Paula sice nemá tolik prostoru jako u ostatních aktérů, na dramatický závěr má však významný vliv. Vojtěch Johaník nesoupeří s Martinem Dědochem o humoristu roku, naopak je až děsivě rozvázný a jeho přínos k vtipným situacím spočívá v jemných a nečekaných gestech.

Vojtěch Johaník a Martin Dědoch. (Foto: Martin Kusyn)

Velmi komplexně se v inscenaci pracuje s kostýmy a scénou. Obě tvůrčí složky má na starosti *Hana Kelar Knotková*, která oblékla herce do slušivých moderních kostýmků a obleků. Jednotlivé etudy se proměňují za pomoci ztlumení světla, výměny herců tak nenarušují klokotající představení. Z každé scénky na jevišti zůstávají různé předměty, které neruší další vývoj, nenápadně odkazují na prolínající se vztahy a místy slouží na dotažení humorné situace.

Scéna je poměrně minimalistická, na jevišti jsou tři různě nasměrovaná hranatá křesla, jež působí jako rozdělená sedačka, samostatné ostrůvky, tiší svědkové partnerských rozprav. Pěkným detailem jsou lampa a závěsy v pozadí, které zmírňují prázdnotu, která se ukrývá za pravdou.

Martin Dědoch. (Foto: Martin Kusyn)

Nenápadnou složkou inscenace je hudební doprovod. Netradičně zde nehrají moderní burácivé tóny, ale jemné akustické bubnování *Jana Krompolce*. Kromě jediné scény, kdy mě to osobně rušilo v rámci dramatické situace, považuji tento tvůrčí nápad za velmi zdařilý.

Inscenační počín Pravda tvůrčího tandemu Vojtěch Štěpánek/Pavel Gejguš na scéně Divadla 12 Národního divadla moravskoslezského považuji za příjemnou jednohubku, kterou si jistě vychutnáte také.

*

Florian Zeller: Pravda. Režie: Vojtěch Štěpánek. Překlad: Michal Zahálka. Dramaturgie: Pavel Gejguš. Scéna a kostýmy: Hana Kelar Knotková. Hudba. Jan Krompolc mladší. Divadlo 12, Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě. Recenze je psaná z premiéry uvedené v pátek 15. března 2024.

Evelína Vaněk Síčová